

МЕТОДИКО-АНАЛІТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ НЕОІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ У ПЕРЕРОБНІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ

©2024 Саченко А. О.

УДК 338.22.021.1
JEL Classification: O10; O14; O20

Саченко А. О.

Методико-аналітичні підходи до оцінювання процесів неоіндустріалізації у переробній промисловості

Метою статті є формування методико-аналітичних підходів до оцінювання процесів неоіндустріалізації у переробній промисловості на засадах методико-прикладних засобів та інструментів, які можуть бути застосованими в цілях надання якнайкращої, найбільш повної та достатньої характеристики досліджуваного предмета. У статті обґрунтовано необхідність формування методико-аналітичних підходів для оцінювання неоіндустріалізації в переробній промисловості. Акцентовано увагу на впровадженні інноваційно-технологічних процесів, визначенні стратегічних галузей економіки, створенні проривних технологій, технологічній модернізації та підвищенні конкурентоспроможності. Розроблено комплексний методологічний підхід, що базується на причинно-наслідковому аналізі, системному моніторингу та багатовимірному статистичному аналізі. Виділено ключові індикатори оцінки стану неоіндустріалізації: рівень інноваційної активності, обсяги виробництва інноваційної продукції, частка високотехнологічних галузей, показники технологічної модернізації та інтеграції проривних технологій. Результати дослідження підкреслюють тісний взаємозв'язок між рівнем інноваційно-технологічного розвитку економіки та соціально-економічним зростанням країни. Визначено основні етапи аналізу неоіндустріалізації: вивчення стану та рівня структурних змін, оцінка інноваційного потенціалу, визначення тенденцій розвитку неоіндустріальних процесів. Практичне застосування розробленої методології демонструє її ефективність у створенні передумов для сталого розвитку промисловості. Показано, що якість життя визначається низкою детермінант, розвиток яких супутній до неоіндустріалізації. Виявлено тісний статистично значущий зв'язок між провідними чинниками неоіндустріалізації та соціально-економічним розвитком країни, що потребує не лише методології аналізування, але й прогнозування динаміки провідних макроекономічних і соціальних індикаторів промислового розвитку держави, зокрема й специфічних аспектів динаміки розвитку переробної промисловості.

Ключові слова: неоіндустріалізація, переробна промисловість, методичний інструментарій, інновації, технологічна модернізація, конкурентоспроможність економіки.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2024-4-100-107>

Рис.: 2. **Табл.:** 1. **Формул:** 9. **Бібл.:** 17.

Саченко Андрій Олегович – асистент кафедри економічної кібернетики, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (просп. Берестейський, 37, Київ, 03056, Україна)

E-mail: Sachenko.Andrii@iill.kpi.ua

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-1861-8064>

UDC 338.22.021.1
JEL Classification: O10; O14; O20

Sachenko A. O. The Methodological and Analytical Approaches to the Assessment of Neo-Industrialization Processes in the Processing Industry

The article is aimed at forming the methodological and analytical approaches to assessing the processes of neo-industrialization in the processing industry on the basis of methodological and applied means and instruments that can be used in order to provide the best, most complete and sufficient characteristics of the subject under study. The article substantiates the need for the formation of methodological and analytical approaches for assessing neo-industrialization in the processing industry. Attention is focused on the introduction of innovative and technological processes, the identification of strategic sectors of the economy, the creation of breakthrough technologies, technological modernization and increasing competitiveness. A comprehensive methodological approach based on cause-and-effect analysis, system monitoring and multivariate statistical analysis is developed. The following key indicators for assessing the state of neo-industrialization are allocated: the level of innovation activity, the volume of production of innovative products, the share of high-tech industries, indicators of technological modernization and integration of breakthrough technologies. The results of the study emphasize the close relationship between the level of innovation and technological development of the economy and the socioeconomic growth of the country. The main stages of the analysis of neo-industrialization are defined as follows: the study of the state and level of structural changes, the assessment of innovation potential, the determination of trends in the development of neo-industrial processes. The practical application of the developed methodology demonstrates its efficiency in creating prerequisites for sustainable industrial development. It is shown that the quality of life is determined by a number of determinants, the development of which is concomitant to neo-industrialization. A close statistically significant relationship between the leading factors of neo-industrialization and the socioeconomic development of the country is revealed, which requires not only the methodology of analysis, but also forecasting the dynamics of the leading macroeconomic and social indicators of the industrial development of the State, including specific aspects of the dynamics of the development of the processing industry.

Keywords: neo-industrialization, processing industry, methodological instruments, innovations, technological modernization, competitiveness of the economy.

Fig.: 2. **Tabl.:** 1. **Formulae:** 9. **Bibl.:** 17.

Sachenko Andrii O. – Assistant of the Department of Economic Cybernetics, National Technical University of Ukraine «Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute» (37 Beresteiskyi Ave., Kyiv, 03056, Ukraine)

E-mail: Sachenko.Andrii@ill.kpi.ua

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-1861-8064>

Вступ. Формування методології аналізування процесів неоіндустріалізації у переробній промисловості в цілому має високий рівень методико-прикладної значущості, оскільки визначає перелік методичних інструментів та засобів, які можуть бути застосовані в цілях надання якнайкращої, найбільш повної й адекватної характеристики досліджуваного предмета. До того ж аналіз не обмежується діагностикою й оцінкою стану проблеми, а продовжується ідентифікацією чинників і причин, які його обумовили, визначенням факторів та умов, які здатні змінити ситуацію на краще, здійсненням каузального моделювання зв'язків між впливом незалежних змінних на композиційну характеристику, а також прогнозуванням ймовірних сценаріїв перебігу ситуації і їх наслідків, з одного боку, для проблематики в аналізованій сфері, а з іншого боку, для соціально-економічної системи країни, її регіонів, галузей та видів економічної діяльності тощо.

Аналіз останніх публікацій підтверджує широту наукових досліджень у сфері стратегування розвитку промисловості. Наголосимо на тому, що на нині відсутній єдиний узагальнений та усталений методичний підхід до аналізування стану і рівня неоіндустріалізації національного господарства та його провідних галузей. Водночас є певний науковий доробок дослідження питань неоіндустріального розвитку економіки. Так, А. Саченко обґрунтовує концепцію неоіндустріальної модернізації переробної промисловості в рамках парадигми трансформації економічних систем, підкреслюючи необхідність впровадження інновацій та технологій високих технологічних укладів [1, с. 35–39]. Ю. Волощук теоретично обґрунтовує концептуальні засади неоіндустріалізації в Україні, визначаючи необхідність створення та впровадження інновацій, трансформації підприємств та неоіндустріального розвитку економіки [2, с. 51–57]. М. Рогоза та О. Кузьменко аналізують модернізацію економіки України в контексті неоіндустріальних перетворень, формуючи умови успішної реалізації проекту модернізації [3, с. 78–83]. А. Таранич визначає альтернативні стратегії розвитку постіндустріальних суспільств в умовах неоіндустріальної модернізації, надаючи характеристику політики неоіндустріалізації для країн з транзитивною економікою [4, с. 116–130]. В. Захарченко обґрунтовує необхідність прискореної неоіндустріалізації України та її регіонів на базі створення відповідної інноваційної інфраструктури [5, с. 5–17]. В. Проценко розглядає парадигму неоіндустріалізації як основу переходу до економіки інноваційного типу, підкреслюючи значення нової промислової парадигми [6, с. 237–243].

Отже, під час формування аналітичного інструментарію слід спиратися на вже наявні практики в цій сфері, а під час підбору критеріїв, показників та безпосередньо індикаторів діагностики стану й рівня неоіндустріалізації національного господарства та його провідних галузей –

на сутнісно-змістові характеристики неоіндустріалізації, у т. ч. узагальнені вище. На таких засадах предметами аналітичної роботи стають такі аспекти (відповідно, автори, які спеціалізуються на їх дослідженні): (1) активізації інноваційної діяльності та масштабування процесів інноваційно-технологічного зростання в системі національного господарства (З. Юринець [7]); (2) розвитку пріоритетних і стратегічних галузей (видів економічної діяльності (М. Куницька-Іляш [8])); (3) створення та масштабування високотехнологічних стартапів, виробництв, проривних технологій та їх перетворення на цілісні галузі економіки [9]); (4) реалізації нової сучасної промислової політики (О. Кириченко [10]) зростання та технологізації (Ю. Кіндзерський [11]); (5) стану технологічної модернізації (Ю. Шушкова [12]) та посилення технологічної конкурентоспроможності національної економіки (В. Зайченко [13]). Згідно з авторським баченням, кожен з цих аспектів має бути оціненим і охарактеризованим властивими для нього індикаторами, та відобразити особистий внесок у загальний комплексний стан неоіндустріалізації). Отже, визначені аспекти повинні розглядатися як компоненти неоіндустріалізації, притому аналізуватися і частково, і в комплексі, переростаючи в єдиний композиційний індекс. Це вже питання обрання чи поєднання методичних підходів до аналізування, коли в їх витоках – предмети, об'єкти, а отже, показники та індикатори аналізу. Врахування аспекту інноваційно-технологічного розвитку під час комплексного аналізування стану і перебігу процесів неоіндустріалізації можна вважати дискусійним. Утім, наше бачення в тому, що це не тільки потрібний, однак, більше того, – невід'ємний елемент.

Отже, **метою статті** є формування методико-аналітичних підходів до оцінювання процесів неоіндустріалізації у переробній промисловості на засадах методико-прикладних засобів та інструментів, які можуть бути застосованими в цілях надання якнайкращої, найбільш повної та достатньої характеристики досліджуваного предмета.

Результати. Врахування аспекту інноваційно-технологічного розвитку під час комплексного аналізування стану і перебігу процесів неоіндустріалізації можна вважати дискусійним. Проте наше бачення в тому, що це не тільки потрібний, однак, більше того, – невід'ємний елемент. Аргументами на користь такого висновку є такі.

По-перше, називати економіку неоіндустріальною, коли вона характеризується низькою інноваційно-технологічною активністю та ще й у часи сучасної глобальної технологізації і цифрової трансформації, априорі неправомірно.

По-друге, існує тісний статистично значущий зв'язок (підтверджений результатами чисельних наукових досліджень) між загальним рівнем інноваційної активності в економіці та станом технологічного розвитку тих галузей, які, власне, визначають промисловий розвиток (табл. 1).

Таблиця 1

Аспекти оцінювання стану та рівня неоіндустріалізації

Складові характеристики	Індикатори	Внесок у загальну характеристику
Міра активізації і масштабування інноваційно-технологічних процесів	Кількісні показники та частки: <ul style="list-style-type: none"> інноваційно активних суб'єктів господарювання; персоналу, залученого до ДіР; виробництва та реалізації інноваційної продукції (зі застосуванням передових технологій) 	Рівень розвитку інноваційно-технологічної діяльності в національній економіці та використання її результатів у промисловості, зокрема її пріоритетних галузях
Реалізація потенціалу стратегічних галузей та видів економічної діяльності	<ul style="list-style-type: none"> обсяги та частка виробництва, реалізації й експорту продукції (послуг) стратегічних галузей; інвестиції та міра капіталізації стратегічних галузей; внутрішня та зовнішня конкурентоспроможність стратегічних галузей 	Рівень розвитку галузей промисловості (системоформуючих технологій), де використовуються технології VI-VII технологічного укладів
Створення і використання провідних технологій	Кількісні характеристики та внесок в економіку: <ul style="list-style-type: none"> високотехнологічних стартапів; високотехнологічних галузей / системних технологій 	Спроможність національної економіки продукувати, впроваджувати, розвивати та комерціалізувати нові прогресивні технології
Рівень технологічного розвитку галузей промисловості	<ul style="list-style-type: none"> частка вітчизняної високотехнологічної продукції; частка національних заявників у патентах; рівень інноваційно-технологічної безпеки 	Стан модернізації матеріально-технічної та техніко-технологічної бази виробництва у вітчизняній промисловості
Технологічна модернізація і конкурентоспроможність економіки	<ul style="list-style-type: none"> рівень інноваційно-технологічної модернізації; міра поширення в економіці ІКТ; розвиток ринку інтелектуальної власності; ідеологія розвитку бізнесу на технологічних засадах 	Характеристика національного господарства та його інфраструктури на предмет здатності до перемоги у конкурентній боротьбі за перспективні технологічні інновації

Джерело: узагальнено автором

По-третє, у світі немає прикладу країни, яка б на стабільних строкових засадах вважалася лідером за темпами економічного зростання (в основі якого промислове виробництво і реалізація продукції з високим вмістом доданої вартості та глибини переробки), будучи при цьому сировинно орієнтованою та неінноваційною.

Як відомо, проблематиці аналізування інноваційного розвитку економіки присвячено велику чисельність наукових публікацій, відповідно, методика її аналізування можна вважати усталеною, однак чи не найкращим патерном тут слугують концепційна структура та послідовність, розкриті в публікації «Державне регулювання процесу інтелектуалізації економіки України», що містить такі блоки [14, с. 34–35]:

- оцінка стану інноваційно-технологічного розвитку (показники / індикатори: обсягу та рівня інноваційної діяльності за чисельністю інноваційно активних агентів, створених і впроваджених інновацій, персоналу, обсягів виробництва і реалізації продукції, у структурі доданої вартості яких перебувають інновації, у т. ч. технологічні, задіяного до

досліджень та розробок й інноваційної діяльності в цілому персоналу та ін.; чисельності створених та використовуваних об'єктів інтелектуальної власності; отриманих охоронних документів; обсягу ринку інновацій та інтелектуальної власності);

- динаміка інноваційно-технологічного поступу (індекси / темпи зростання, абсолютні відхилення зазначених у блоці 1 індикаторів);
- характеристика структурних змін, що як обумовлені, так і супроводжують процеси інноваційно-технологічного зростання промисловості та національного господарства (частки і міра інноваційно-технологічного розвитку на різних рівнях економічних відносин, за функціонально-структурними напрямками / складовими економічного зростання та безпека національної економіки, у складових відтворення і розвитку економіки та її внутрішньої структури);
- оцінювання ефективності (ресурсовіддача капіталу, вкладеного в сферу інноваційно-технологічної діяльності, середні строки окупності інвестиційно-

інноваційних проектів, рівень інтелектуалізації національної економіки та її галузей, зокрема промисловості, параметри соціально-економічної ефективності діяльності (на різних рівнях відносин) зі створення та впровадження інновацій).

Очевидно, що такий підхід може вважатися одним із найбільш комплексних, тоді як у кожній конкретній ситуації, в тому числі під час аналізування процесів неоіндустріалізації, може братися до уваги вузький спектр і критеріїв і суто оціночних показників.

У частині методології аналізування стану розвитку та реалізації потенціалу стратегічних галузей / видів економічної діяльності цій проблематиці чи не в найкращій мірі присвячені результати дослідження на тему «Фінансово-економічна безпека пріоритетних галузей національної економіки: теорія, методологія, практика». Авторка, хоча й розглядає методологію аналізування пріоритетних галузей національної економіки крізь призму їх фінансово-економічної безпеки, однак сам підхід до структурного мезорівневого декомпонування, на нашу думку, може братися як гарний взірець.

Якщо так, то під час дослідження пропонується сфокусуватися навколо завдань перевірки достатності ресурсного забезпечення розвитку пріоритетних галузей економіки, їх фінансово-економічного стану, ефективності використання ресурсів загалом і капіталу зокрема, захищеності від викликів і загроз, тенденцій до розвитку та реалізації потенціалу, у тому числі внеску в зростання національної економіки.

До того ж загальна система функціонування пріоритетних галузей декомпонується на складові: фондову, інвестиційну, кредитну, боргову, податкову, грошову, економічну, страхову, виробничу, інноваційно-технологічну та системно-структурну [15, с. 102]. Хоча, звісно, що визначена структура складових може набувати власного більш оптимізаційного вигляду, у тому числі і зі причин доцільності, коли під час аналізування неоіндустріалізації більш актуальним стає вивчення таких її складових, як інноваційно-технологічна, макроекономічна, інвестиційна, фінансова та виробничо-ресурсна.

Відносно дослідження технологічної модернізації економіки, то, на нашу думку, в цьому аспекті слід відштовхуватися від результатів дослідження на тему «Технологічна модернізація економіки України: теорія, методологія, практика». Згідно з виваженим баченням авторки, технологічну модернізацію в цілях її більш глибокого аналізування слід умовно розкласти на три фази: (1) формування середовища, необхідного для модернізації (коли головний фокус уваги на інноваційно-технологічній діяльності та активності в національній економіці в цілому та її промисловості зокрема); (2) реалізація модернізаційних планів (інноваційно-технологічного розвитку, активності зі створення та впровадження передових технологій); (3) використання результатів технологічної модернізації (у прові міжнародної конкурентоспроможності та інноваційно-технологічної безпеки національного господарства) [17, с. 122].

Важливо також оцінити й ефективність державної політики, що полягає у співвідношенні, з одного боку, по-

несених витрат (однак не лише фінансово-ресурсних, але й часових та організаційних), а з другого боку, – отриманих позитивних економічних і соціальних ефектів. У таких цілях закономірними стануть суб'єктно-функціональний, детальний, структурний методичні підходи, а також засоби перевірки досягнення функцій і завдань суб'єктів політики. Відповідно, в їх межах високу методико-прикладну значущість мають методи багатовимірного статистичного аналізу, каузального та балансового моделювання, теоретико-ігрові методи, методи нейронних мереж та ін.

На засадах вищенаведеного узагальнення на рис. 1 подано методологічний концепт і послідовність аналізування неоіндустріалізації переробної промисловості.

Як можемо констатувати, у запропонованій авторської послідовності значна роль відводиться причинно-наслідковим зв'язкам, взаємовпливам, а також передумовам і чинникам, які визначають відповідні процеси, в тому числі системоформуючі й критично важливі для вирішення цілей і досягнення завдань державної політики неоіндустріалізації переробної промисловості. Отже, під час формування загальної методології аналізування досліджуванних процесів варто враховувати вже напрацьовані і наявні в економічній літературі моделі.

Наприклад, таким методико-прикладним базисом можуть слугувати результати, отримані в підсумку ідентифікації кореляційно-регресійних залежностей між великою чисельністю детермінант і наслідків неоіндустріалізації, з одного боку, та такими змінними, як обсяги ВВП у розрахунку на одну особу (*GDP*), частка інвестицій у загальній їх структурі, що припадає на інституційний розвиток (*INVEST*), частка експорту високих технологій у загальних обсягах експорту продукції та послуг (*EXP*), значення індексу Глобального рейтингу якості життя (*QoL*), з іншого боку. Результати цього дослідження наведено у публікації [18, с. 309], та їх слід вважати статистично значущими, оскільки його вихідними даними слугували показники регіонів країн ЄС-28 (на рівні NUTS 3 (а це 1324 од. районів і територій)) за 3 роки (2016–2018 рр.).

Отримані результати наведені у вигляді відповідних рівнянь регресії (формули 1–9):

$$GDP = -3,14 + 0,418 X_2 + 0,54 X_5 \quad (1)$$

*adj. R*² = 0,729
DW = 1,81

$$GDP = -3,83 - 0,475 Y_1 + 0,748 Y_2 + 0,41 Y_3 + 0,236 Y_4 \quad (2)$$

*adj. R*² = 0,729
DW = 1,46

$$GDP = -0,84 + 0,398 Z_1 + 0,18 Z_2 + 1,323 Z_3 \quad (3)$$

*adj. R*² = 0,734
DW = 1,43

- де X_2 – людський капітал та дослідження;
 X_5 – зв'язки з бізнесом;
 Y_1 – ринкові та нормативні умови на ринку праці;
 Y_2 – можливості роботодавців залучати таланти (індекс приваблювання талантів);
 Y_3 – можливості для кар'єрного зростання;
 Y_4 – здатність утримувати кваліфіковані кадри;

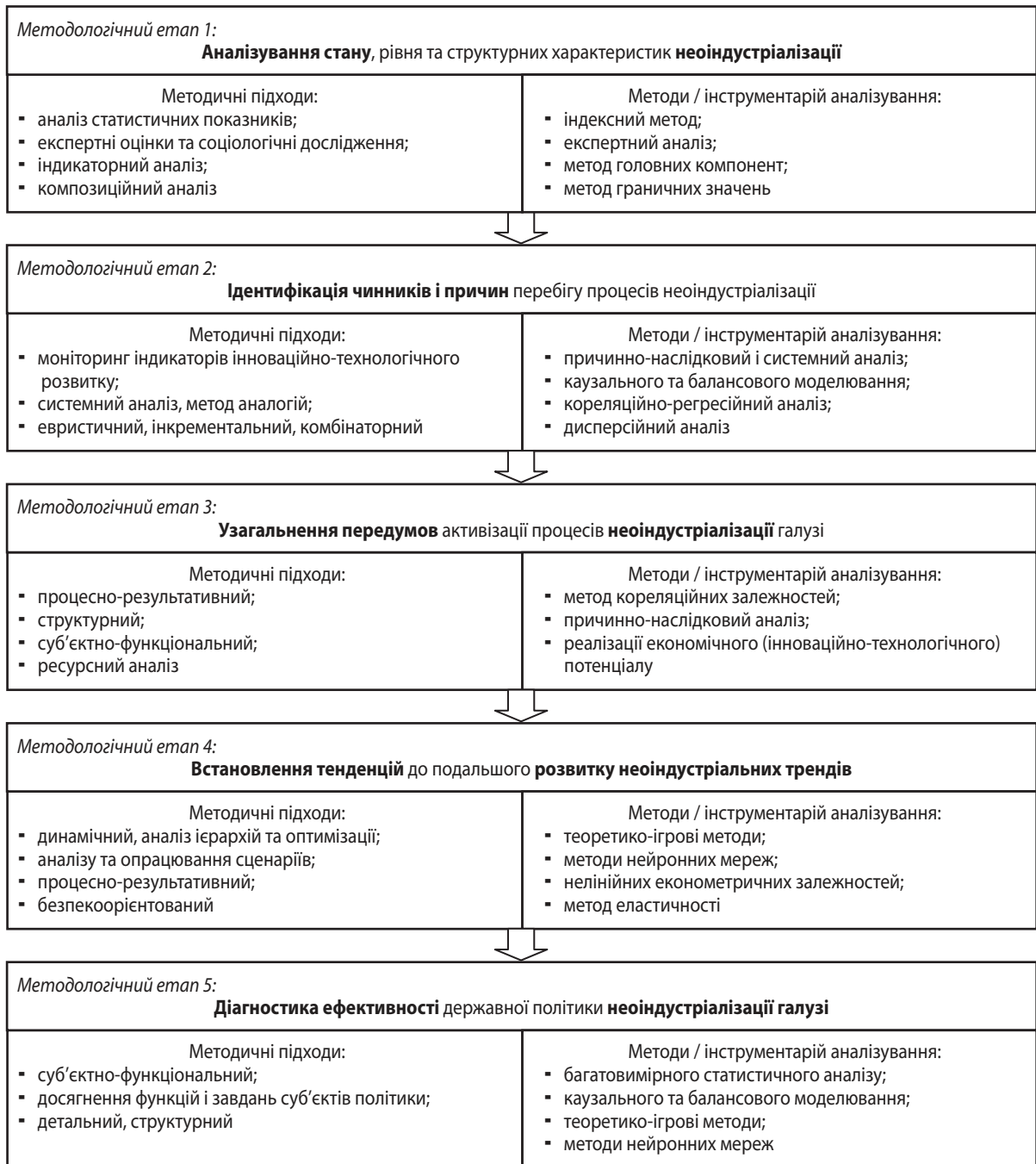


Рис. 1. Методологічний концепт і послідовність аналізування неоіндустріалізації переробної промисловості

Джерело: авторська розробка

Z_1 – знання;

Z_2 – технології;

Z_3 – готовність до майбутнього.

Таким чином, можна констатувати про позитивний вплив неоіндустріалізації на темпи економічного зростання країни через покращення в таких чинниках, як розвиток людського капіталу та здійснення науково-дослідних робіт, досліджень і розробок, збереження та забезпечення зайнятості, а також професійним розвитком осіб з вищими рівнем інтелектуально-кадрового потенціалу, створення

і використання нових знань, прогресивних технологій, у т. ч. таких, що випереджають сьогоденні запити.

Своєю чергою, неоіндустріалізація має позитивним наслідком вплив на збільшення обсягів експорту (формули 4–6). Це (окрім покращення, нарощення й ефективного використання людського капіталу) проявляється у розвитку інноваційно-технологічної інфраструктури, активізації співпраці її суб'єктів з представниками реального сектора економіки, зокрема в аспекті створення і поширення нових прогресивних технологій, розвитку виробничих нави-

чок персоналу та використання глобальних знань, а також у створенні гарних передумов (передусім інноваційно-технологічних) в частині готовності суб'єктів господарювання до майбутньої ситуації на ринках.

$$EXP = -2,14 - 0,257 X_2 + 0,235 X_3 + 0,301 X_5 + 0,291 X_6 \quad (4)$$

$$adj.R^2 = 0,44 \\ DW = 2,1$$

$$EXP = -1,14 + 0,385 Y_1 - 0,329 Y_4 + 0,241 Y_5 + 0,291 Y_6 \quad (5)$$

$$adj.R^2 = 0,357 \\ DW = 2,16$$

$$EXP = -0,14 + 0,319 Z_3 \quad (6)$$

$$adj.R^2 = 0,91 \\ DW = 1,52$$

де X_3 – інфраструктура;
 X_6 – вихід знань та технологій;
 Y_5 – виробничі навички;
 Y_6 – глобальні знання.

Як показали результати дослідження, неоіндустріалізація має позитивним наслідком не тільки економічні, але й соціально значущі результати (формули 7–9).

$$Q_{of}L = 0,61 + 0,659 X_1 + 0,425 X_2 - 0,216 X_4 - 0,548 X_5 + 0,224 X_6 + 0,268 X_7 \quad (7)$$

$$adj.R^2 = 0,618 \\ DW = 2,32$$

$$Q_{of}L = 1,28 + 0,239 Y_2 + 0,493 Y_3 + 0,211 Y_4 - 0,196 Y_6 \quad (8)$$

$$adj.R^2 = 0,529 \\ DW = 1,49$$

$$Q_{of}L = 1,51 + 0,487 Z_1 - 0,313 Z_2 + 0,517 Z_3 \quad (9)$$

$$adj.R^2 = 0,47 \\ DW = 1,49$$

де X_1 – інституції;
 X_4 – якість ринкового середовища;
 X_5 – зв'язки з бізнесом;
 X_6 – вихід знань та технологій;
 X_7 – результати творчої діяльності.

Показано, що якість життя визначається низкою детермінант, розвиток яких супутній до неоіндустріалізації. Окрім вище згадуваних чинників – детермінант – це формування повноцінного та якісного інституційного середовища інноваційно-технологічного розвитку і технологічної конкурентоспроможності національного господарства, сформованість повноцінного ринкового середовища (зокрема, йдеться про відсутність системної корупції, тінізації та монополізації економіки, нехтування захищеністю права приватної власності і т. п.), зміцнення зв'язків між підприємствами переробної промисловості і науково-дослідним сектором, інноваційними компаніями та венчурними інвесторами, міра впроваджених і комерціалізованих інновацій, особливо прогресивних технологічних інновацій та ІКТ, рівень винахідницької активності населення, а також інвестиційно-інноваційна діяльність суб'єктів господарювання реального сектора національної економіки.

Як можемо констатувати, наявний тісний статистично значущий зв'язок між провідними чинниками неоіндустріалізації та соціально-економічним розвитком країни. Отже, під час формування методології аналізування першої критично важливо не тільки моделювати відповідні наслідки / зв'язки, але й прогнозувати зміни у незалежних змінних з подальшим виходом на динаміку провідних макроекономічних та соціальних індикаторів розвитку і гарантування економічної безпеки держави.

До того ж слід враховувати й специфіку дослідження неоіндустріалізації безпосередньо у переробній промисловості (рис. 2). Резюмуючи, слід також констатувати, що кожна конкретна ситуація, поточний стан розвитку, а також фінансово-ресурсні можливості держави мають вплив та, беззаперечно, видозмінюють структуру і конфігурацію методичного інструментарію аналізування й дослідження неоіндустріалізації національної економіки, галузей її реально-го сектора, безпосередньо переробної промисловості.

Висновки. Неоіндустріалізація – процес системний (і залежить, і виражається широким спектром індикаторів, чинників та умов), комплексний (має результат та перебіг як в економіці, так і в інших сферах суспільного життя, складових промислового зростання і технологічної конкурентоспроможності національного господарства), однак і динамічний (ті тренди, які раніше вважалися неоіндустріальними, тепер можуть не відповідати характеру технічно і технологічно модернізаційних змін та реформ). Вже лише ці патерни унікалізують та актуалізують потребу у формуванні якісної методології аналізування стану і процесів перебігу неоіндустріалізації у переробній промисловості України, де провідне місце відводиться, по-перше, системі (узагальнення всієї сукупності, методів і методичних підходів, доступних для застосування); по-друге, алгоритму (визначення послідовності формування висновків і заключень); по-третє, результуючо-прикладному характеру (вихід на висновки і пропозиції) дослідження.

ЛІТЕРАТУРА

1. Саченко А. Концепція неоіндустріальної модернізації переробної промисловості в рамках парадигми трансформації економічних систем. *Підприємництво та інновації*. 2024. № 30. С. 35–39.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/30.5>

2. Волощук Ю. Концептуальні засади неоіндустріалізації в Україні. *Сталий розвиток економіки*. 2018. № 2 (39). С. 51–57. URL: <https://economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/view/161>

3. Рогоза М. Є., Кузьменко О. К. Модернізація економіки України у контексті неоіндустріальних перетворень. *Вісник економічної науки України*. 2017. № 1. С. 78–83. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Venu_2017_1_18

4. Таранич А. В. Альтернативні стратегії розвитку постіндустріальних суспільств в умовах неоіндустріальної модернізації світового господарства. *Економіка і організація управління*. 2023. № 2 (50). С. 116–130.

DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2023.2.11>

5. Захарченко В. І. Розвиток інноваційної інфраструктури в контексті неоіндустріалізації України та її регіонів. *Вісник економічних наук ЧДТУ*. 2020. № 56. С. 5–17.

DOI: <https://doi.org/10.24025/2306-4420.0.56.2020.201630>



Рис. 2. Специфічні аспекти методології аналізування неоіндустріалізації у переробній промисловості

Джерело: авторська розробка

6. Проценко В. М. Парадигма неоіндустріалізації як об'єктивна основа переходу вітчизняних промислових підприємств до економіки інноваційного типу. *Бізнес Інформ*. 2020. № 1. С. 237–243.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-1-237-243>

7. Юриниць З. В. Інноваційні стратегії в системі підвищення конкурентоспроможності економіки України : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03. Львів, 2016. 519 с.

8. Куницька-Іляш М. В. Забезпечення фінансово-економічної безпеки пріоритетних галузей національної економіки України : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03. Львів, 2024. 540 с.

9. Хаустов М. М. Управління життєвим циклом стартапів в Україні : дис. ... канд. екон. наук : 073. Харків, 2023. 283 с.

10. Кириченко О. С. Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку промисловості України : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03. Київ, 2024. 465 с.

11. Кіндзерський Ю. В. Державна політика структурно-технологічної модернізації промисловості : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03. Київ, 2015. 531 с.

12. Шушкова Ю. В. Технологічна модернізація як основа реіндустріалізації національної економіки : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03. Львів, 2020. 528 с.

13. Зайченко В. В. Пріоритети та інструменти забезпечення технологічної конкурентоспроможності економіки України : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03. Львів, 2020. 518 с.

14. Гунчак Н. В., Васильців Т. Г., Сухай О. Є. Державне регулювання процесу інтелектуалізації економіки України : монографія. Львів : Апріорі, 2016. 256 с.

15. Куницька-Іляш М. В. Фінансово-економічна безпека пріоритетних галузей національної економіки: теорія, методологія, практика : монографія. Львів : ННВК «АТБ», 2024. 418 с.

16. Шушкова Ю. В. Технологічна модернізація економіки України: теорія, методологія, практика : монографія. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2020. 396 с.

17. Vasylytsiv T., Levytska O., Lupak R., Gudzovata O., Kunytska-Ilyash M., Zaychenko V., Mulska O. Understanding creative, information and knowledge determinants of the economic growth of the EU regions within smart development strategies. *Management Science Letters*. 2021. No. 11 (4). P. 1295–1308.

REFERENCES

Hunchak, N. V., Vasylytsiv, T. H., and Sukhai, O. Ye. *Derzhavne rehulivannia protsesu intelektualizatsii ekonomiky Ukrainy* [State Regulation of the Process of Intellectualization of the Economy of Ukraine]. Lviv: Apriori, 2016.

Khaustov, M. M. "Upravlinnia zhyttievym tsyklom startapiv v Ukraini" [Life Cycle Management of Startups in Ukraine]: dys. ... kand. ekon. nauk : 073, 2023.

Kindzerskyi, Yu. V. "Derzhavna polityka strukturno-tehnolohichnoi modernizatsii promyslovosti" [State Policy of Structural and Technological Modernization of Industry]: *dys. ... d-ra ekon. nauk* : 08.00.03, 2015.

Kunytska-Iliash, M. V. "Zabezpechennia finansovo-ekonomichnoi bezpeky priorityetnykh haluzei natsionalnoi ekonomiky Ukrainy" [Ensuring Financial and Economic Security of Priority Sectors of the National Economy of Ukraine]: *dys. ... d-ra ekon. nauk* : 08.00.03, 2024.

Kunytska-Iliash, M. V. *Finansovo-ekonomichna bezpeka priorityetnykh haluzei natsionalnoi ekonomiky: teoriia, metodolohiia, praktyka* [Financial and Economic Security of Priority Branches of the National Economy: Theory, Methodology, Practice]. Lviv: NNVK «АТБ», 2024.

Kyrychenko, O. S. "Investytsiine zabezpechennia innovatsiinoho rozvytku promyslovosti Ukrainy" [Investment Support for Innovative Development of Ukrainian Industry]: *dys. ... d-ra ekon. nauk* : 08.00.03, 2024.

Protsenko, V. M. "Paradyhma neoindustrializatsii yak obiektyvna osnova perekhodu vitchyznianskykh promyslovykh pidpryemstv do ekonomiky innovatsiinoho typu" [The Paradigm of Neo-Industrialization as an Objective Basis for the Transition of Domestic Industrial Enterprises to an Innovative-Type Economy]. *Biznes Inform*, no. 1 (2020): 237-243.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-1-237-243>

Rohoza, M. Ye., and Kuzmenko, O. K. "Modernizatsiia ekonomiky Ukrainy u konteksti neoindustrialnykh peretvoren" [Modernization of the Economy of Ukraine in the Context of Neo-industrial Transformations]. *Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy*. 2017. http://nbuv.gov.ua/UJRN/Venu_2017_1_18

Sachenko, A. "Kontseptsii neoindustrialnoi modernizatsii pererobnoi promyslovosti v ramkakh paradyhmy transformatsii ekonomichnykh system" [The Concept of Neo-industrial Modernization of the Processing Industry Within the Paradigm of Transformation of Economic Systems]. *Pidpryemnytstvo ta innovatsii*, no. 30 (2024): 35-39.

DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-3583/30.5>

Shushkova, Yu. V. "Tekhnolohichna modernizatsiia yak osnova reindustrializatsii natsionalnoi ekonomiky" [Technological Modernization as the Basis of Reindustrialization of the National Economy]: *dys. ... d-ra ekon. nauk* : 08.00.03, 2020.

Shushkova, Yu. V. *Tekhnolohichna modernizatsiia ekonomiky Ukrainy: teoriia, metodolohiia, praktyka* [Technological Modernization of the Economy of Ukraine: Theory, Methodology, Practice]. Lviv: LNU im. I. Franka, 2020.

Taranych, A. V. "Alternatyvni stratehii rozvytku postindustrialnykh suspilstv v umovakh neoindustrialnoi modernizatsii svitovoho hospodarstva" [Alternative Strategies for the Development of Post-industrial Societies in the Conditions of Neo-industrial Modernization of the World Economy]. *Ekonomika i orhanizatsiia upravlinnia*, no. 2(50) (2023): 116-130.

DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2023.2.11>

Vasyltsiv, T. et al. "Understanding creative, information and knowledge determinants of the economic growth of the EU regions within smart development strategies". *Management Science Letters*, no. 11(4) (2021): 1295-1308.

Voloshchuk, Yu. "Kontseptualni zasady neoindustrializatsii v Ukraini" [Conceptual Principles of Neo-industrialization in Ukraine]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*. 2018. <https://economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/view/161>

Yurynyts, Z. V. "Innovatsiini stratehii v systemi pidvyshchennia konkurentospromozhnosti ekonomiky Ukrainy" [Innovative Strategies in the System of Increasing the Competitiveness of the Economy of Ukraine]: *dys. ... d-ra ekon. nauk* : 08.00.03, 2016.

Zaichenko, V. V. "Priorityety ta instrumenty zabezpechennia tekhnolohichnoi konkurentospromozhnosti ekonomiky Ukrainy" [Priorities and Tools for Ensuring the Technological Competitiveness of the Economy of Ukraine]: *dys. ... d-ra ekon. nauk* : 08.00.03, 2020.

Zakharchenko, V. I. "Rozvytok innovatsiinoi infrastruktury v konteksti neoindustrializatsii Ukrainy ta yii rehioniv" [Development of Innovative Infrastructure in the Context of Neo-industrialization of Ukraine and Its Regions]. *Visnyk ekonomichnykh nauk ChDTU*, no. 56 (2020): 5-17.

DOI: <https://doi.org/10.24025/2306-4420.0.56.2020.201630>

Стаття надійшла до редакції 01.12.2024 р.
Статтю прийнято до публікації 17.12.2024 р.